

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 3Tos/123/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3122010698
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 01. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Roman Hargaš
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2023:3122010698.2

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedu JUDr. Romana Hargaša a sudcov JUDr. Michala Eliaša a JUDr. Milana Straku v trestnej veci odsúdeného V. Q., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom C., t. č. v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom, na neverejnom zasadnutí dňa 25. januára 2023, prejednal sťažnosť prokurátora Okresnej prokuratúry Trenčín proti uzneseniu Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. októbra 2022, sp. zn. 37Pp/201/2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 Tr. por. z r u š u j e s a napadnuté uznesenie v celom rozsahu.

odôvodnenie:

Uznesením Okresného súdu Trenčín zo dňa 24. októbra 2022, sp. zn. 37Pp/201/2022, bolo rozhodnuté tak, že podľa § 66 ods. 1 písm. a/, ods. 2 Tr. zákona v spojení s § 415 ods. 1 Tr. poriadku sa odsúdený V. Q., nar. XX.XX.XXXX, podmienene prepúšťa z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 1T/82/2021 zo dňa 08.09.2021 a z výkonu trestu odňatia slobody uloženého mu trestným rozkazom Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/10/2020 zo dňa 04.05.2020 v spojení s uznesením Okresného súdu Trenčín sp. zn. 8T/10/2020 zo dňa 01.04.2022 a súčasne podľa § 68 ods. 1 Tr. zákona odsúdenému bola určená skúšobná doba v trvaní 3 roky s probačným dohľadom v trvaní 2 roky s uloženou povinnosťou podľa § 51 ods. 4 písm. k) Tr. zákona v čase probačného dohľadu sa zamestnať sa alebo sa uchádzať preukázateľne o zamestnanie.

Citované uznesenie nenadobudlo právoplatnosť, pretože proti nemu podal prokurátor sťažnosť do zápisnice o verejnom zasadnutí ihneď po vyhlásení uznesenia. Dodatočne prokurátor sťažnosť písomne odôvodnil. V úvode odôvodnenia sťažnosti poukázal na obsah výrokovej časti napadnutého uznesenia a ďalej uviedol nasledovné:

„Proti tomuto uzneseniu podal intervenujúci prokurátor v zákonnej lehote sťažnosť. Dôvodom sťažnosti je najmä absencia materiálnej podmienky pre podmienčné prepustenie.

Z hodnotenia riaditeľa Ústavy na výkon trestu odňatia slobody a Ústavy na výkon väzby v Dubnici nad Váhom vyplýva, že program zaobchádzania je u odsúdeného zameraný najmä na plnenie povinností vyplývajúcich z noriem upravujúcich problematiku výkonu trestu, prehľbovanie kritického postoja k trestnej činnosti, aktívne a zmysluplné využívanie voľného času, zúčastňovanie sa spoločne organizovaných aktivít, dodržiavanie pracovnej disciplíny, plnenie povinností vyplývajúcich z pracovného zaradenia, vykonávanie činností pre všeobecný rozvoj osobnosti odsúdeného a udržiavanie kontaktov s vonkajším prostredím. Program zaobchádzania plní čiastočne v bode edukácia z dôvodu zaznamenaného porušenia predpisov. Odsúdený bol doposiaľ jedenkrát disciplinárne potrestaný, disciplinárne odmenený nebol.

Resocializačná prognóza u odsúdeného je hodnotená ako menej priaznivá na základe stredného rizika sociálneho zlyhania, pričom odsúdený len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie a ústav neodporúča jeho podmiennečné prepustenie.

Zástupca Ústavu na výkon trestu odňatia slobody Dubnica nad Váhom na verejnom zasadnutí dňa 24.10.2022 uviedol, že od vypracovania hodnotenia nedošlo k žiadnym zmenám u odsúdeného a záver hodnotenia zostáva nezmenený.

Som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného a tiež sa nedostatočne vysporiadal s vyššie uvedenými skutočnosťami.

Zo zmyslu inštitútu podmiennečného prepustenia vyplýva, že podmiennečné prepustenie nie je automaticky udeľovanou odmenou za relatívne dobré správanie vo výkone trestu bez ohľadu na účel trestu. Tieto skutočnosti odôvodňujú podmiennečné prepustenie len vtedy, keď so zreteľom na ne, ale aj so zreteľom na ďalšie okolnosti, ktoré môžu mať v tomto smere význam, je odôvodnená nádej, že odsúdený buď viesť aj na slobode riadny život a nie je tu pre spoločnosť príliš veľké riziko recidívy.

Z aktuálneho odpisu registra trestov vyplýva, že odsúdený V. Q. bol doposiaľ šesťkrát súdne trestaný, a to prevažne pre úmyselné trestné činy rôznorodej povahy, pričom mu bol opakovane ukladaný podmiennečný trest odňatia slobody, avšak odsúdený sa aj naďalej dopúšťal ďalšej trestnej činnosti. Po vyhodnotení rozhodných skutočností je zrejmé, že pôsobenie na odsúdeného podmiennečným odsúdením nevedlo V. Q. k vedeniu riadneho života.

Aj napriek skutočnosti, že odsúdený V. Q. je vo výkone trestu prvýkrát, som toho názoru, že prvostupňový súd nedostatočne vyhodnotil rizikové faktory odsúdeného, nakoľko aj z pohľadu predchádzajúcich odsúdení, mal odsúdený dostatok možností preukázať zmenu svojho správania, avšak ich nevyužil, nakoľko predchádzajúce odsúdenia u neho nespĺnili zákonom predpokladaný účel, ktorý by svedčil o jeho snahe po náprave a polepšení sa.

Recidíva odsúdeného svedčí o výraznom narušení jeho osobnostnej štruktúry a jeho správanie nie je prehodnocované smerom k rešpektovaniu spoločenských vzťahov a záujmov chránených trestným zákonom. Jeho predchádzajúce odsúdenia, ktoré boli vo forme podmiennečného odsúdenia, nespĺnili svoj prevýchovný efekt, nevedli k efektívnej náprave jeho správania a úroveň polepšenia.

Mám za to, že z hľadiska naplnenia výchovného účelu trestu v zmysle § 34 odsek 1 Trestného zákona vo vzťahu k odsúdenému V. Q., ktorý je opakovane súdne trestaný, má do popredia vystupovať represívna zložka trestu, nakoľko u odsúdeného došlo k opakovanému páchaníu úmyselnej trestnej činnosti. Odsúdený V. Q. len čiastočne preukazuje splnenie podmienok na podmiennečné prepustenie.

Vzhľadom na uvedené som toho názoru, že u odsúdeného nie je možné dôvodne predpokladať, že v budúcnosti povedie riadny život, a preto pre jeho podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody nie sú splnené zákonné predpoklady.

Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam navrhujem, aby Krajský súd v Trenčíne podľa § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku napadnuté uznesenie Okresného súdu Trenčín sp. zn. 37Pp/201/2022 zo dňa 24.10.2022 zrušil a zároveň podľa § 66 odsek 1, odsek 2 Trestného zákona návrh odsúdeného V. Q. o podmiennečné prepustenie ako nedôvodný zamietol.“

K podanej sťažnosti prokurátora sa odsúdený písomne vyjadril s tým, že navrhuje o jeho návrhu nerozhodnúť.

Krajský súd na podklade podanej sťažnosti, ktorú mu okresný súd predložil spolu so spisom, preskúmal v zmysle § 192 ods. 1 Tr. por. správnosť výroku napadnutého uznesenia, ako aj konanie, ktoré mu predchádzalo. Na základe vykonania svojej prieskumnej povinnosti dospel k záveru, že napadnuté uznesenie je potrebné zrušiť.

Z revízného princípu, uvedeného v ustanovení v § 192 ods. 1 Tr. por. v spojení s § 189 ods. 2 Tr. por. vyplýva, že nadriadený súd rozhoduje vždy na základe skutkového a právneho stavu, ktorý tu

je v čase jeho rozhodovania a ktorý sa prípadne môže líšiť od stavu, ktorý bol daný v čase vydania napadnutého uznesenia. Tak je tomu aj v posudzovanom prípade. Z obsahu spisu totiž vyplýva, že odsúdený V. Q. vykonal uložený trest odňatia slobody dňa 23.01.2023 a bol prepustený na slobodu. Táto okolnosť, ku ktorej došlo ešte pred rozhodnutím krajského súdu o podanej sťažnosti prokurátora, preto spôsobuje bezpredmetnosť prvostupňového neprávoplatného rozhodnutia o vyhovení návrhu odsúdeného o podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody.

Krajský súd vzhľadom na uvedené dôvody svoje rozhodnutie obmedzil len na zrušenie napadnutého uznesenia postupom podľa § 194 ods. 1 Tr. por., pretože odpadnutím predmetu konania ďalšie rozhodovanie v posudzovanej veci už neprichádza do úvahy.

Toto rozhodnutie bolo prijaté hlasmi členov senátu v pomere 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu sťažnosť nie je prípustná.